

Ordføreren: Det ærede Thing vil see, at ogsaa de Endringsforslag, som Udvalget har stillet til de Paragraffer, der nu ere under Forhandling, gaae, som den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Ræds (Behmann) har bemærket, ud paa at give Lovforslaget den Affattelse, som Regjeringsudkastet havde. Udvalget har kun tilladt sig at foreslaae een Afvigelse fra Regjeringsudkastet. Naar det nemlig i Regjeringsudkastets § 26 er fordret som Betingelse for at kunne bytte. Vilkkaar, at Bytningsmanden skal være i ugift Stand, har Udvalget troet at kunne lade denne Betingelse bortfalde, ikke fordi man jo nok indseer, at det Forhold, hvori den igifte Soldat besinder sig, kan faae Indflydelse paa hans Stilling i det Hæsetaget, men fordi man har troet, at dette er et aldeles privat Forhold, der ikke vedkommer Hæren, idet den Afdeling, hvori en saadan ugift Soldat besinder sig, ikke derved paadrages nogen Forpligtelse med Hensyn til Soldatens Kone eller hans Børn. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Justitsministeren: Ogsaa med Hensyn til disse Endringsforslag gjælder hvad jeg nys tillod mig at høre, at jeg nemlig maa lægge stor Vægt paa, at de Bestemmelser ikke faae Plads i Lovforslaget, som Endringsforslagene gaae ud paa at faae udleiede af det. Jeg har ikke Noget at erindre imod, at den Afvigelse fra Regjeringsudkastet, som den ærede Ordfører udtalede, kommer til at finde Sted, med Hensyn nemlig til den Betingelse, at Bytningsmanden skulde være ugift. Til Slutning skal jeg blot berøre et Punkt, der i Betænkningen er bragt under Omtale af et enkelt Medlem af Udvalget (Brocksdorff), nemlig den Alighed i Børnepligtsbyrdens Opfyldelse, som er en Følge af, at der ved et enkelt Corps, nemlig den kongelige Garde, findes en længere og strengere Tjeneste end den, der i Almindelighed udføres. Jeg maa være enig med Udvalget i, at

det ikke lader sig gjøre, selv om man erkjender, at Billighed kunde tale for en Forandring gjennem nærværende Lov at gjøre Noget i denne Retning; men min Opmærksomhed skal være henvendt paa, hvorvidt man maatte kunne finde en Udvei, ad hvilken der kunde tilveiebringes en Forandring i saa Henseende.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

(efterat §§ 19 og 20. (see Anh.) A. Sp. 1564 og 65)

vare vedtagne uden Afstemning.

1) Forslag af Udvalget til § 21:

Ordene i 4de Linie: „og en Afdeling tilveelte“ udgaae, og vedtoges med 25 Stemmer mod 5, og var det ifølge Formandens tilbligere fremførte Bemærkning tillige vedtaget ved denne Afstemning, at de Ord i Overskriften: „og en Afdeling tilveelte“, udgaae.

2) Forslag af Udvalget til samme Paragraf: Slutningen af 1ste Affnit fra „, dog saaledes“ indtil „Dvelse“ udgaae.

vedtoges med 23 Stemmer mod 8.

3) Forslag af Samme til samme Paragraf:

Det sidste Affnit i Paragraffen: „Overførsel—Begyndelse (§ 32. s)“ udgaae.

vedtoges med 22 Stemmer mod 9.

R e t t e l s e .

Nr. 110, Sp. 1741, Lin. 18 f. o.: „Antinomier“ læs: „Anktionelslyster“